

III. Concebut per obra de l'Esperit Sant, nasqué de Maria Verge

Dll, 18/02/2013 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

“En el Principi existia el Verb, i el Verb estava amb Déu i el Verb era Déu” (Jn 1, 1). ¿Per què hem d'anar al Principi? Per a trobar el Verb etern que es farà home en la plenitud del temps. Així passarà de l'eternitat al temps. El Fill de Déu etern es farà home per conviure amb nosaltres.

Farà aquest procés de passar de l'eternitat al temps, sense deixar de ser el Verb etern del Pare, tot entrant en les entranyes de Maria. I, diu el "Credo", prendrà la carn de Maria “per obra de l'Esperit Sant”.

L'Esperit de Déu és el que pot omplir del tot el Verb del Pare per tal que el Verb esdevingui fill de Maria. Cap altra acció –d'una criatura— no pot fer aquest pas de l'eternitat del Verb a l'Encarnació del Verb etern en el temps i en la carn d'una dona.

Si per ser fills de Déu, diu el Pròleg de sant Joan que cal no pas néixer “per descendència de sang, ni d'un desig carnal, ni d'un voler humà, sinó de Déu mateix” (Joan 1, 13), quan més per tal que el Fill de Déu es mantingui com a tal en el món, fa falta l'acció de Déu, Esperit Sant.

Resum d'aquesta enlairada “al Principi”:

1. Déu és el Pare de Nostre Senyor Jesucrist, en l'eternitat i en el temps.
2. Maria Verge és, en la plenitud del temps, la mare de nostre Senyor Jesucrist: mare del Verb fet home.
3. Aquest procés només pot ser realitzat per la iniciativa divina: “per obra de l'Esperit Sant”.
4. Hi ha una absència de pare terrenal –en el temps i en l'espai— perquè sant Josep no és pas un pare biològic sinó “representatiu”.
5. L'engendrat de Maria no és només home: és “Déu de Déu, Llum de Llum”. En definitiva el qui neix és Déu. Per això cal la intervenció de Déu.

Però també altres religions contempen el fet d'una verge donant a llum un ésser diví.

És que tal vegada Déu vol portar al pensament de la humanitat aquesta con universal, tot preparant així les ments de tots els homes: un Déu només pot “nèixer” i conviure amb nosaltres per la iniciativa del mateix Déu: per obra de l'Esperit Sant.

El “Credo”, després de la concepció virginal, conté una segona part: “Nasqué de Maria Verge”.

Aquí entrem en el misteri lluminós de la nit santa. Quan la Bona Notícia, que Déu és en nosaltres, tindrà un “senyal” d'humilitat i de tendresa: la Mare ha faixat el

seu Fill amb bolquers; l'ha posat en una menjadora, en un lloc de pobresa, fora del món convencional. Un lloc obert als cels que s'obren i s'esberlen com a llum divina sobre la menjadora, sobre Jesús, Maria i Josep: la família que està en el món però que no és pas del món sinó de Déu.

Segons Lluc, aquest lloc no és un racó de món, sinó el centre de l'univers en el qual la mateixa Llum de Déu -l'Amor que esdevé pau per a tots els homes— ens porta a viure la comunió universal: amb Déu i amb tots els homes que estima el Senyor. Realment, això és viure el sentit ple de la vida: "L'amor que em teniu val més que la vida" (Salm 62, 4). Veniu, Senyor Jesús. Veniu "Emmanuel" que sou Déu amb nosaltres.